

21.2.19

לאורית שלנו.

זפני מספר שביעות פגשנו אותך (האשונה
בגשיבי פגסוס. המטרה שלך, כק אגרת,
זבאק זט לחוויה חיובית. מטרה ולא אף
אנחנו משפחה, כק אגרת. אז תהססו
זפני אזי ככל שאזר אז משאלי.

ואכן, אזר זפני הנסיעה כשפינו אתך
בקשר טלפוני נתת לנו את התחושה שאת
כבר גכינה אותנו ושאת שם השבילנו
בא סגן ואזי השואי ביוקר.

ביום, שבאיים לאחר שיצאנו זבוק, אני
חייבת אזר שאכן, מגשת את הפטחתך,
אבדול.

אנור יקרה,

הפסיכאליה גפיישפ היוב את הפן של
הפסיכאליה החיובית, של רציית הטוב שבא
אובס ושל שיגרת הפגש אל חצי הנס האאפי.
כשפיית' הגחויצתך הפגשתי שאר אכן,
מישגרת את הפגש באופן האישכי ביותר'
בהיותך אותנטית, כלי פוערת, האנליה

פתחונית שלך עם בחוש הפולגור.
את אורית, השטת זרעור עם את
טובת הקוצצו עם את טובת כל את
ואתם מגרביים ולה סני, סוד הפחתה
אתם מהפציה המטרה עצמה.
בקוצצו, פאתר זקיש אטבת וזכאל:
הקוצצו פני טובה... (כמוי הגפיקי הכי
טוב.)
בקוצצו, פאתר זקיש את כרפן שלך
אתנאים פני טובים שפולגור.
הפסוס שוא"ב איך היתה המסדצה...
אם שוא"ב...
נתנים זהו צופים...
- במשך הטיא - הפסקת אורתי הפתחוס
שלך לא צמר וסנין. הא נפל אוקים.
י תכל תראו את פרגה ותתחיסו.
ליתם מגע אור פני טובה המוסמרה-
הפסוס לא מאמץ...
כל אלו סוקפיל זכוותק אנע צויתת
אנענו - טובה, מיטיבה, מתענינת ופואנת.
אירי, אתי פותחים את הקזינוק?

איך ישנתם? איך הפוש? הפטן?
 תיק? שתית גספיק?
 אף תופה זקן אורה אל שבט"ם נפלאים
 אל יצירת אתה אורה נפוחת בקמוצי
 שתרגע כפוח זהצחת הילול.
 תופה אל הפיסנות היגין סופת שזקן
 אל גשאלה קטנד טפאלפ, אל הסבזנית
 אפכאל גמ של פססגור והתזקית.
 תופה אל פכילט שהשכית, אל הפילחחון
 שנסנת אל הרוח החיובית שגשגפ
 אורק זאורק אל פכרקי.
 פת-שכל וגא'.